N°. 66. A°. 1834.

MAANDAG DEN 18den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 14 Augustus 1834.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 14den Julij ll., n°. 684/106, is tot VAANDRIG in de Divisie *Saramacca* benoemd en aangesteld, J. P. VAN DER MEER; — en bij resolutie van den 23sten Julij daaraanvolgende, n°. 805/723, is tot VAANDRIG in de Divisie *boven Commewijne*, benoemd en aangesteld, J. A. W. RIVOIRE.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 14 Augustus 1834.*

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bij resolutie van den 11den dezer, n°. 782 aan den Heer JOHN ROBERTS en Familie, verleend hebbende BRIEVEN VAN ADMISSIE TOT HET BURGERREGT DEZER KOLONIE *in forma*; zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van het Publiek gebragt.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BURGERLIJKE STAND.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 14 Augustus 1834.

Heden zijn ten Gouvernements-Huize in ondertrouw opgenomen:

GEORGE JOHANNES HALFHIDE, jongman, oud 23 jaren en WILHELMINA WILLIAMS, jonge dochter, oud 16 jaren, beide geboren en woonachtig in deze Kolonie.

In kennisse van mij,
Eerste Commies ter Secretarij voormeld,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 16 Augustus 1834.*

(35679) Alzoo FLORIS COLIN ADNEY zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd voor de Slavin *Johanna*, hare kinderen *Cornelia, Wilhelmina*, en hare kleinkinderen *Zwaantje, Annetta, Hendrina en Maria*, ter registratie der Slaven bekend als het eigendom van nu wijlen JOHANNES van SICHEM, edoch door den rekestrant beweerd wordende te zijn het eigendom van den Boedel ZWAANTJE van GUICHET, en slechts door JOHANNES van SICHEM in vruchtgebruik bezeten.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *zes weken*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 16 Augustus 1834.*

(35685) Alzoo JAN DE JAGER Ez., in qualiteit als Speciale Gemagtigde van RODOLPHE LE CHEVALLIER, eenige Chef van het Huis van Negotie, canterende op de Firma van JEAN JACQUES PONCELET EN ZOON, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Clemensburg*, gelegen aan de *Motkreek* af- en op den privénaam van RODOLPHE LE CHEVALLIER, over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, om zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 16 Augustus 1834.*

(35684) Alzoo JAN DE JAGER Ez., in qualiteit als Speciale Gemagtigde van RODOLPHE LE CHEVALLIER, eenige Chef van het Huis van Negotie, canterende op de Firma van JEAN JACQUES PONCELET EN ZOON, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Huis en Vlijt*, gelegen aan de *Motkreek* af- en op den privénaam van RODOLPHE LE CHEVALLIER, over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, om zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 19 Junij.

Verscheidene Brusselsche bladen, en daaronder *l'Union* en *le Belge*, vermelden thans stellig, dat de Belgische vertegenwoordigers hun ontwerp, om aan Vorst Leopold voorstellen wegens het benoemen van zijnen opvolger te doen, weder hebben laten varen, en dat hunne veranderde denkbeelden daaromtrent te wijten zijn aan de wijze, waarop de tolken der Fransche regering zich over dit voornemen hebben verklaard. Bij de eerste bijeenkomst, die tot behandeling dezer zaak aan het huis van den heer Coghen te Brussel gehouden werd, waren omstreeks dertig vertegenwoordigers verschenen. In eene volgende bijeenkomst, nadat men reeds wist, dat het Parijssche *Journal des Débats* zich over deze zaak had uitgelaten, was het aantal der vertegenwoordigers, die zich daarmede inlieten, tot op vijftien verminderd. Een of twee dagen later moest er eene nieuwe bijeenkomst aan het huis van denzelfden heer Coghen plaats hebben; maar de Belgische gezant te Parijs, de heer Lehon, was intusschen te Brussel aangekomen, en dit moet aanleiding gegeven hebben, dat de bijeenkomst onbepaald is uitgesteld. »Wel onderrigte personen," zegt de *Belge*, »verzekeren, dat de aankomst van den heer Lehon alhier geen ander doel heeft, dan om eenige inlichtingen te geven wegens het ontijdig ontwerp, betwelk een deel der leden van de kamer der Vertegenwoordigers bezig houdt, om Vorst Leopold uit te noodigen tot het doen der keuze van eenen troonsopvolger. Zijn genit gevoelen, zegt men, heeft den knoop doorgehakt."

In de Londensche *Times* van den 30 Mei vindt men eenen brief uit Brussel, waarin de Belgische ministers hevig worden gegispt, dat zij de poging der vertegenwoordigers, om Vorst Leopold tot de keuze van eenen opvolger te bewegen, niet krachtdadig hebben ondersteund, maar integendeel daaromtrent de grootste onverschilligheid aan den dag hebben gelegd. »Men zou," zegt deze briefschrijver, »bij het zien van zulk eene met de wenschen van alle vaderlandslievende Belgen strijdige handelwijze, in verzoeking komen, om aan de beschuldiging der vijanden van het Belgische ministerie, dat hetzelve geheel onder den invloed der Fransche regering staan, geloof te hechten. De taal der *Journal des Débats* heeft de [illegible] versterkt. Niets zou voor het oogenblik wenschelijker zijn, dan dat die veronderstelde tolk der Fransche regering, bij deze gelegenheid, tot het uiten zijner wezenlijke inzigten ten aanzien van Belgie gedwongen wierd. Zouden dan zelfs de Fransche staatslieden, die de leer van het juiste midden voorstaan, besmet zijn met het zinnelooze verlangen naar eene hereeniging van Belgie met Frankrijk? Zou het stamhuis van Orleans werkelijk rekenen op de zeer onwaarschijnlijke, en zoo men hopen mag verwijderde, kans van eene ontlediging van den Belgischen troon, en van eene nieuwe verkiezing, waarbij het oppergezag in dat land op nieuw aan eenen Prins uit dat stamhuis kon worden opgedragen; in welk geval de Fransche overheersching hier in het wezen der zaak zou worden hersteld? Zeer mogelijk is het, dat het ministerie van Koning Lodewijk Philips, zoo wel in het geval, dat zijn stamhuis zich in Frankrijk op eenen vasteren voet vestigt, als in het geval van het verzwakken van deszelfs magt, dergelijke inzigten meer en meer begint te koesteren. Wint zijn regeringstelsel veld, dan zou hij, onder een schoon voorwendsel, de eenmaal geweigerde toestemming tot het aanvaarden der kroon een zijner zonen, werkelijk kunnen geven. Vermindert daarentegen zijnen invloed op de Fransche natie, dan zou hij zich met haar niet beter kunnen verzoenen, dan door de hoop der Franschen, op het terug erlangen van dit land aan te moedigen. Dat zulk eene hereeniging toch in Frankrijk tot de nationale wenschen behoort, is boven allen twijfel verheven; terwijl het, schier even zeker is, dat men in Belgie daartegen nationalen weerzin koestert. Het is dus, voor het overige gedeelte van Europa van hoog belang, om de denkbeelden aan hereeniging, die door de Franschen zoo zeer

gevoed worden, maar die voor het gevoel de Belgen zoo veel stuitends hebben, te verzwakken. Wat wordt inmiddels door de Engelsche regering bij deze gelegenheid gezegd of gedaan?

(*Nederl. Staats-Courant*).

MENGELINGEN.

OVER DE KIES-COALITIEN IN FRANKRIJK EN ENGELAND.

Het bij de verkiezingen, vereenigen van stemmen tusschen partijen, verschillend in doel en stelregelen, maar toevallig in toenadering gekomen om een onmiddelbaar en gemeenschappelijk voordeel te verkrijgen, heeft eenen schat van ongerijmdheden doen uitkomen in de bezoldigde dagbladen, en in weinige bladen der derde partij welke die zijn kosten ondersteunen. — Gemakkelijk begrijpt men den toorn der regering bij een verschijnsel dat haar stelsel tot een openbaar verwijt strekt, terwijl het deszelfs instorting te gelijker tijd voorbereidt. Wat de derde partij betreft, wanneer deze er toe gekomen zal zijn van zelve te weten wat zij is en wil, alsdan zal men haar kunnen toelaten in dit geschil eene meening te hebben.

Er bestaan steeds, tusschen de partijen die eene natie verdeelen, punten van onderlinge aanraking en terugstoting, zonder welke het maatschappelijk leven klaarblijkelijk niet mogelijk zou wezen. Hetgeen de patriottische en legitimistische partij verdeelt, is eene vraag, wij zullen niet zeggen van dynastie, omdat deze voor de nationale partij slechts een punt van ondergeschikt belang is, maar eene vraag van beginsel, over de oorsprong der magt. Over dit punt is geen vergelijk mogelijk tusschen de voorstanders der volks-souvereiniteit en die der aloude en onvervreemdbare wettigheids-regten van een Vorstenhuis. Maar bij de kiesverrigtingen wordt er in geenen deele over een vraagstuk van oppermagt gehandeld. De kieskollegien hebben, van de constitutie waaraan zij hunne geboorte verschuldigd zijn, de magt niet ontvangen om de grondslagen van het staatsgebouw te verzetten. De hun opgedragen last is bepaald en juist omperkt; hij gaat niet verder dan om zich voor of tegen het stelsel van bestuur te verklaren, hetwelk steeds de overhand behouden heeft, denk zij de bekrachtiging, welke het van wijlen de thans overledene kamer ontvangen heeft, en welke bekrachtiging eene nieuwe kamer daaraan kan ontzeggen. De zaak op dezen grond gebragt zijnde, is het duidelijk dat, tusschen de onderscheidene minderheden, welke het gemelde stelsel onderdrukt en kwetst.

Laat ons een nog geheel versch voorbeeld daarvan ontleenen van eene naburige natie, die lang genoeg de ondervinding eener regering bij vertegenwoordiging gehad heeft, om zich niet te verbazen over eenige hoe ook genaamde combinatie welke zij aanbrengt. In Engeland heeft men eene godsdienstige coalitie gezien, door de wijduitloopendste secten tegen het despotismus der wettige en heerschende kerk gevormd. *Roomsch-Katholijken, Presbijterianen, Anabaptisten, Methodisten*, hebben zich onder den naam van *dissenters* vereenigd om gezamenlijk hunne regten terug te vorderen: zij hebben eene zeer talrijke vergadering gehouden. Aan niemand is het in het hoofd gekomen, om over deze vereeniging als gedrochtelijk te schreeuwen, en echter maakt het godsdienstige beginsel, van zoo veel hooger aard dan het staatkundige, een oneindig sterker tegenstand van meeningen onder de menschen. Al deze secten hebben met gemeen beraad verlangd, dat de kerk niet langer met den staat vereenigd zou blijven, en dat ieder zijne eerdienst zou bekostigen gelijk zulks in de Vereenigde Staten plaats heeft: zij hebben niet geacht hunne beginselen te schenden, wanneer zij hunne belangen vereenigden daar waar zij gelijk waren.

De legitimisten zijn nu reeds sedert drie jaren door de regering aangezocht geworden om aan de staatkundige beweging deel te nemen, het is aan de pogingen van het ministerie dat zij het behoud van een groot aantal plaatsen in de kamer der Pairs te danken hebben, welke de leden van onze meening in haar geheel wilde vernieuwen. De Heer *Fitz-James* zou nog, indien hij het gewild had, onafzetbaar wetgever wezen; hebben niet de bladen van het juiste midden eenmaal de Fransche Jakobieten uitgenoodigd om zich in Tories te veranderen, dat is te zeggen om het tegenwoordige bestuur te ondersteunen; hebben zij, die zoo veel invloed hebbende klassen, die de *natuurlijke steunpilaren der orde zijn*, beknord dat zij zich van het staatsbestuur verwijderd hebben. Dit alles bewijst dat er geene de minste goede trouw heerscht in de aanvallen dier beiden tegen de *gedrochtelijke verbindtenis*, dat een verbond met de legitimisten aan het bewind goed en heilzaam voorkomt, wanneer het zich vleit dien van de voordeelen te trekken.

Die partij kondigt zich, in hare publieke verklaringen aan als den vijand van het militair bewind, van de willekeur der policie, van het tegenwoordige monopolie der verkiezingen, van budjets van twaalf honderd millioenen, van gewelddadigheden tegen de drukpers, van staten van beleg, van gevangennemingen in massa, enz. Zij vordert uitbreiding der burgerregten, onafhankelijkheid der afgevaardigden, bezuiniging in de uitgaven, vrijheid van onderwijs, enz. Dit algemeene regt, die vertegenwoordigende regering, die weldaden welke wij niet alleen voor ons maar voor de Franschen van alle partijen verlangen, dit alles zou waarschijnlijk de legitimistische partij, wanneer zij immer weder de magt in handen kreeg, ons waarschijnlijk niet geven; maar, in den toestand, waarin de revolutie van Julij die partij geplaatst heeft, begrijpen wij dat zij de voordeelen van dit alles waardeert, en hetzelve opregtelijk met ons eischt.

Wanneer wij de waarheid der vertegenwoordigende regering bezaten, wanneer de verkiesbare kamer was, wat zij zijn moest, te weten de eerste magt van den staat, in bezit van het initiatief en opperbestuur over ons staatkundig stelsel, zouden wij niet zonder weerzin eene partij, welke de vijandin der revolutie is, in die kamer zitting zien nemen. Maar, daar het in ons oog volkomen betoogd is, dat het nationale gevoelen zich uit de kleingeestige en arglistige combinatien van ons verkiezing-stelsel niet kan loswikkelen; een stelsel, hetwelk opzettelijk gemaakt schijnt om ieder een vertegenwoordigd te doen zijn, behalve Frankrijk, zoo vereischt het algemeene Belang dat alle minderheden bij de kamer eene plaats innemen, met derzelver aanbelang in het land bestaanbaar, want het ostracismus dat eene dezelve zou treffen, zou alle te zamen bedreigen.

Het algemeene gevoelen is, dat de legitimistische partij dit jaar een aantal verkiezingen, dertig of veertig misschien, verkrijgen zal, alle genomen uit hare voornaamste hoofden; gebeurt zulks, zoo verklaren wij vooruit, dat wij er ons hoogelijk over verheugen zullen. Men zal alsdan, op den parlementairen grond, zich coalitien zien vormen tusschen brave lieden van de meest tegenovergestelde partijen, wanneer het er op aan zal komen, om de algemeene regten en belangen des lands tegen het onveranderlijke denkbeeld te verdedigen, en die coalitien, door Frankrijk toegejuicht, zullen gemakkelijk de woede en den laster van het juiste midden braveren.

(*Amsterd. Courant*).

ADVERTISSEMENTEN.

☞ ALGEMEENE VERGADERING van het DEPARTEMENT *PARAMARIBO*, der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op HEDEN den 18den Augustus 1834, des avonds ten 7½ uur; in de zaal van de Loge CONCORDIA.

Verkiezing van eenen Secretaris in plaats van den bedankt hebbende Secretaris N. G. VLIER.

BALLOTAGE: De Heeren H. SCHENKEL, en G. J. VAN SPALL.

VOORLEZING: De Heer en Mr. T. M. LOTZE.

(35664) Worden bij publieke Inschrijving, aan den meest biedenden (mits goedgekeurd wordende), te Koop aangeboden:

Elf ☐ balen SCHOONE KATOEN, van de Plantaadje *Geudelust*.

De inschrijvings-billetten zullen tot Maandag den 18den dezer, ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen, wanneer dezelve des morgens om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

De Katoen zal van den 16den dezer, in 's Lands Waag ter bezigtiging liggen.

Paramaribo, den 14 Augustus 1834.

WENTHOLT,
c. s. Sec.

☞ TE KOOP:

De PLANTAADJEN *DE RESOLUTIE* en *STOLKWIJK*, met de daarbij behoorende KOSTGROND *BATAVIA*, en de verlaten Landerijen der Plantaadjen *Zeewijk* en *Standvastigheid*; — Adres bij de ondergeteekenden.

Paramaribo, den 16 Augustus 1834.

L. THIJM *qq.*
(35675) Hs. KLINT *qq.*

(35659) ALEX. SALOMONS, zal Morgen om *Negen* uren op VENDU verkoopen:

Provisien en *Stukgoederen*.

Alsmede de Nalatenschap van wijlen den Heer CHs. CURRIE. — diverse Kleederagien en *vijf* Man-Negers, zijnde bekwame *Delvers*.

(35658) HEDEN MIDDAG ten 4 uren, *VENDUE* ten Huize van den Ondergeteekende, van Provisien, Dranken, Stukgoederen, Diamante Spelden en Knoopjes, Gouden Dames Blanches en Handringen, enz., enz., enz.

De *Verloting*, in vroegere Couranten geadverteerd, zal Dingsdag Avond den 19den dezer aanstaande plaats hebben, ten Huize van den Heer J. EMANUELS, *Koffijhuishouder*, in de *Kromme Elleboogstraat*, des Avonds ten 7 uren precies.

DANIEL DE LEON.

(35648) Mevrouw de wed. DE FRIDERICI, wegens harre dringende omstandigheden, hier te lande, vind zich genoodzaakt tot voorziening van haar onderhoud, te verkoopen: haar *Piano*, zijnde uit de fabriek van den Heer VAN RAAIJ, te *Amsterdam*, groot 6 octaaf, 5 pedalen, met vol orkest; dezelven is te bezigtigen ten huize van den Heer KEIJSER, aan de *Waterkant*, en zal aanstaande Vrijdag den 22sten dezer, aldaar publiek worden verkocht, echter blijft dezelven tot dien tijd, *uit de hand* te koop.

Paramaribo den 16 Augustus 1834.

SEILER *qq.*

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.